

தொகுதி-கஉ.] ஆனந்தவருஷம் ஆடிமீ [பகுதி-கூ.
Vol. XII. July—August. 1914. No. 9.

சம்பந்தமூர்த்திகள்காலம்.

———:(o):———

இவ்வருடம் வைகாசிமாசத்துச் செந்தமிழ்ப்பத்திரிகையில் ஸ்ரீமத் **T. V.** சதாசிவப்பண்டாரத்தாரவர்களால் எழுதப்பட்ட திருவிளையாடற் புராணம் 64-வதுபடல ஆராய்ச்சியில், சம்பந்தமூர்த்திகள்காலம் ஒருவாறுநிரூபிக்கப்பட்டது. அதற்காக எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட ஏதுக்களுள்ளே விருத்தப்பாவுமொன்றும்.

விருத்தப்பா, மூன்றுஞ்சங்கத்துக்குப்பின்வந்தபாவாதலின் அப்பாவைத் தமதுதேவாரத்தில்வைத்த சம்பந்தரதுகாலமும், அச்சங்கத்துக்குப்பின்னருள்ளதேயாகற்பாலதென்பது பண்டாரத்தாரவர்கள் துணிபு.

தமிழ், இயல் இசை நாடகமென முத்திறப்படும். முத்தமிழுக்கும் இலக்கணங்களும் தனித்தனியுள்ளன. முத்தமிழிலும் பாவும் பாவிலக்கணமு முள. இயற்றமிழுக்குச் செய்யுளிலக்கணம்வேறு. இசைத்தமிழுக்குச்செய்யுளிலக்கணம்வேறு. நாடகத்தமிழுக்கும்வேறு. இவ்விலக்கணமெல்லா மொருங்கே கற்றார் இக்காலத்திலராயினும் அவைமூன்றும் வேறுவேறென்பது இயற்றமிழிலக்கணங்கற்றார்யாவரு மறிவர்.

சீவகசிந்தாமணிசெய்யப்பட்டகாலத்திலே தொல்காப்பியமும் அகத்தியமுமே அதற்கு இலக்கணமாமென்பதும், அந்நூல்களிற்கூறப்பட்ட இலக்கணமுடையசெய்யுளாற்செய்யப்பட்டதே சீவகசிந்தாமணியென்பதும், அதில்வருஞ்செய்யுட்கள் கொச்சகத்திலடங்குமென்பதும் அந்நூற்கு நச்சினார்க்கினியர் எழுதியவுரையாற் றெள்ளிதிற் பெறப்படும். அங்ஙனமாகவும், சீவகசிந்தாமணிச்செய்யுட்களை விருத்தப்பாவாகக்கொண்டுமயங்குவார் பலர்.

இசைத்தமிழ்ப்பாக்களெல்லாம் பண்ணோடிசைந்தவை. அவை பண்ணின்றி ஓதப்போகா. சம்பந்தர்பாடியதேவாரமெல்லாம் இசைப் பாக்களே. அவை பண்ணின்றியோதப்போகாமையே அதற்குப் பிரமாணமாம். அதுவுமன்றி ஒவ்வொருபதிகமும் ஒவ்வொருபண்ணை யுடையனவாயிருத்தலும் பிரத்தியக்ஷமாம். ஆதலின், சம்பந்தருடைய தேவாரத்திலுள்ளபாக்களெல்லாம், இசைப்பாக்களேயன்றி இயற் றமிழ்ப்பாக்களல்ல. இவ்வுண்மை,

"மாதொர்கூறனைவலஞ்சுழிமருவியமருந்தினைவயற்காழி
நாதன்வேதியன்ஞானசம்பந்தன்வாய்நவிற்றியதமிழ்மாலை
யாதரித்திசைகற்றுவல்லார்சொல்லக்கேட்டுகந்தவர்தம்மை
வாதியாவினைமறுமைக்குமிம்மைக்கும்வருத்தம்வந்தடையாவே."

என்னுந் திருவாக்காற் றுணியப்படும். இசைத்தமிழ்ப்பாவாதலின் அஃ தோதத்தக்கவதிகாரிகள் இசைகற்றுவல்லாரே என்பது இதனாற் பெறப்படும்.

இன்னும், இசைத்தமிழிலே கட்டளைக்கலித்துறையாகக்கொள் ளத்தக்கபாக்களு முள.

"செய்ஞ்ஞின்றநீலமலர்கின்றதில்லைச்சிற்றம்பலவன்
மைஞ்ஞின்றவொண்கண்மலைமகள்கண்டுமகிழ்ந்துநிற்ப
நெய்ஞ்ஞின்றெரியும்விளக்கொத்தநீலமணிமிடற்றான்
கைஞ்ஞின்றவாடல்கண்டாற்பின்னைக்கண்கொண்டுகாண்பதென்னே."

இது, பிற்காலத்தார் இயற்றமிழ்ப்பாக்களுளொன்றாக விதிவகுத் துக்கொண்ட கட்டளைக்கலித்துறையிலடங்குவதாயினும் கட்டளைக் கலித்துறையன்று. அஃது, இசைத்தமிழாகியதேவாரத்தில் விருத்த மெனப்படும். அதற்குப் பண் கொல்லி. இன்னுந் தேவாரத்தில் விருத்தமெனப்படும் இசைப்பாக்கள் அநேகமுள. அவையெல்லாம் தனித்தனி வெவ்வேறுபண்ணுடையன. வேதத்துக்குச் சந்தசுபோலத் தேவாரங்களுக்குச் செவ்வழி கொல்லிமுதலியபண்கள் இன்றியமை யாதன. வேதத்துக்குச் சந்தசு எவ்வாறோ அவ்வாறே தேவாரத்துக் குப் பண் முக்கியாங்கமாம். இன்னும் பண்ணும்வேறு, இராகமும் வேறு என்பதும் நோக்கத்தக்கது.

பெருநாரை பெருங்குருகு என்னு மிசைத்தமிழ்நூல்கள் இடைச் சங்கத்தார்க்குங் கடைச்சங்கத்தார்க்கும் நூல்களாம். அந்நூல்களே இசைத்தமிழாகியதேவாரத்துக்கும் நூல்களாம். இசைப்பா சிந்து, திரிபதை, சவலை, சமபாதவிருத்தம், செந்துறை, வெண்டுறை, தேவபாணி(2) வண்ணம் என ஒன்பதுவகையென அடியார்க்குநல்லார்கூறுவர். (சிலப்பதிகாரம் கடலாடுகாதையிற்காண்க.) இன்னும், "தேவபாணி, இயற்றமிழில்வருங்கால், கொச்சகவொருபோகாய்வரும்" எனவரும் அடியார்க்குநல்லார்கூற்றால் இசைப்பாக்கள் இயற்றமிழிலேவரும் போது வேறுபெயரும் விதியும்பெறுமென்பதும் கொள்ளப்படும்.

இவ்வாற்றால் இசைத்தமிழிலக்கணமும்வேறு இயற்றமிழிலக்கணமும்வேறு என்பது வெள்ளிடைமலை. இவ்வுண்மையையறியாதார் தேவாரத்தில் விருத்தப்பாவருதலால் அது கடைச்சங்கத்துக்குப் பன்னூற்றாண்டுகளுக்குப்பின்னர்ப் பாடப்பட்டதாதல்வேண்டுமெனக் கடைப்பிடிப்பர். விருத்தப்பா இயற்றமிழுக்குரியதன்று. அஃது இசைத் தமிழுக்கேயுரியது. அதனைப் பிற்காலத்தார் இயற்றமிழுக்கும் அமைத்துக்கொண்டனர். அஃது இயற்றமிழுக்குரியதன்றென்பது தொல்காப்பியத்திற்கூறப்படாமையால் நன்குதுணியப்படும். இயற்றமிழ்ப்பாவிலக்கணமும்வேறு இசைத்தமிழ்ப்பாவிலக்கணமும்வேறு என்பது தொல்காப்பியஞ் செய்யுளியல் 243-ஞ்சூத்திரத்துக்கு நச்சினார்க்கினியரெழுதியவுரையிற்காண்க.

இதுகாறுங்கூறியவாற்றால், சம்பந்தர்தேவாரத்தில்வரும் விருத்தப்பாக்களெல்லாம் இசைத்தமிழ்ப்பாக்களேயாமென்பதும், அவை இயற்றமிழ்ப்பாக்களல்லவென்பதும், அவைகட்கிலக்கணநூல் இசைநுணுக்கம் பெருநாரை பெருங்குருகுமுதலிய நூல்களென்பதும், மூன்றுஞ்சங்கத்துக்குப் பன்னெடுங்காலத்துக்குப்பின்னர்த்தோன்றிய சின்னூல்கள் அவற்றுக்கிலக்கணமாகாவென்பதும், பெருநாரை பெருங்குருகுமுதலிய இடைச்சங்கத்துக்குங் கடைச்சங்கத்துக்கும் இசையிலக்கணநூலென்பதும், அவை நூலாயிருந்தகாலத்திலேயே சம்பந்தர் பாடினாரென்பதும், பாடியகாலம் இடைச்சங்கத்திறுதியும் கடைச்சங்கத்துமுதலுமாகியகாலமென்பதும், அஃதிற்றைக்கு நாலாயிரம் வருஷத்துக்குமுற்பட்டதென்பதும் துணியப்படும்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திகளால் வெப்புநோய்தீர்த்தருளப்பட்ட பாண்டியன் முடத்திருமாறன். அவன் கூன்பாண்டியன் எனவும் படுவன். அவன், இடைச்சங்கத்திறுதிக்காலத்திலும் கடைச்சங்கத் துத்தொடக்கத்திலும்விளங்கியவன். இவ்வுண்மை,

"...........பரீஇயசங்கமிரீஇயபாண்டியர்கள்
வெண்டேர்ச்செழியன்முதலாவிறல்கெழு
திண்டேர்க்கொற்றமுடத்திருமாறன்..........." என்றும்,

"...........இடர்ப்படாதிவர்களைச்சங்கமிரீஇயினர்
முடத்திருமாறன்முதலாவுக்கிரப்
பெருவழுதியீறுப்பிறங்குபாண்டியர்..........."

என்றும் வரும் இடை கடைச்சங்கங்களின்வரலாற்றுச்செய்யுளாற் றுணியப்படும். இஃது இறையனாரகப்பொருளுரையாலும் பெரிய புராணத்தாலும் வலியுறுத்தப்படும். கடைச்சங்கம் நிலைபெற்றகாலம், ஆயிரத்துத்தொளாயிரத்தைம்பதுவருடம். அஃது தழிந்தும் இரண் டாயிரத்தின்மிக்கவருடங் கழிந்தன. இவ்வாறே சம்பந்தர்காலம் நாலாயிரம்வருடங்களுக்குமுற்பட்டதென்பதுகாண்க.

ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை,
யாழ்ப்பாணம், நாவலர்கோட்டம்.

௨

அதிகமான் நெடுமானஞ்சி.

இவன் கடைச்சங்கநாளில் தமிழகம்புகழவிளங்கிய கடையெழு வள்ளல்களில் ஒருவனென்பது "முரசுகடிப்பிகுப்பவும்" என்னும் 158-ம் புறப்பாட்டாலும், சிறுபாணாற்றுப்படையில் 84 முதல் 122வரை யுள்ள அடிகளாலும் நன்குவிளங்கும். இவனை அதியமான்நெடுமானஞ்சி யெனவும், நெடுமானஞ்சியெனவும், அஞ்சியெனவும், எழினியெனவும் வழங்குவர். இவ்வள்ளலைப்பற்றியசரித்திரமுழுதும் அறியவிடமில்லை யேனும் பழையநல்லிசைப்புலவர்கள் இவன்விஷயமாகப்பாடியுள்ள

ஸ்ரீ

திருக்கோவலூர்ச்சாசனங்கள்.

"செந்தமிழ்" (தொகுதி கஉ பகுதி எ-ல்) உகூஎ-ம்பக்கத் தொடர்ச்சி.

சுவாமி வைத்தமாநிதியின்கர்ப்பகிருஹம், பின்புறம்.

காலம்:—மாறவர்மன்சுந்தரபாண்டியனின் 20-வது ஸ்ரீ.

விஷயம்:—ஷை அரசன், தான்பிறந்த பங்குனியவிட்டநக்ஷத்திரத்தில் ஷை சுவாமி தீர்த்தம்ப்ரஸாதிக்கும்படி உத்ஸவம் ஏற்படுத்தி, அதற்காக நிலம்விட்டது.

குறிப்பு:—ஷை அரசன், மாடக்குளக்கீழ்மதுரையரமனையில் 'மழவராய'னென்னும் பள்ளிப்பீடத்தில்வீற்றிருக்கும்போது திருக்கோவலூர் ஸ்ரீவைஷ்ணவரும் நம்புசெய்வானும்வேண்டிக்கொண்டபடி இச்சாசனம் கட்டளையிடப்பட்டது. இக்காலத்தில், அடுக்களைப்பிராமணரில் சீராமதேவனென்னும் பெயருடையபெரியநம்பி, (பெரிய அர்ச்சகன்) 'கு(லை)லசேகரஸ்ரீபாதராயன்' (இது இந்தவிடத்தில், கோயில் ஸ்தாநீகத்துக்குரிய பட்டப்பெயராகத்தோன்றுகிறது. இப்பட்டமுடையார்க்கு அநேககோயில்களில் பாத்தியதை ஏற்பட்டிருந்திருக்கிறது) என்னும் பட்டத்துக் குரியவனுயிருந்தான். 32-வதுவரியில் கையொப்பக்காரரில் 'கங்கைகொண்டானுன சுந்தரபாண்டியவாணராயன்' என்று வருவதுகொண்டு ஒரு சார்வபௌமசுந்தரபாண்டியன் 'கங்கைநாடு' என்று பேர்கொண்டிருந்தநாட்டையாவது கங்காதீரநாட்டையாவது ஜயித்திருக்கவேண்டுமென்றுதோன்றுகிறது. பல்லவராயன், களப்பாதராயன், வாணுதிராயன், விசையராயன், கங்கைராயன், விழுப்பாதராயன், காளிங்கராயன், சீனத்தரையன், முனையதரையன், தொண்டைமான் என்னும் பட்டந்தரித்தபிரபுக்கள் இச்சாசனகாலத்தில் இருந்தனர். 'பொன்பற்றியுடையான்' என்னும் தொடர் (வரி 32, 33) ஊர்ப்பெயர்களையடுத்து இந்நாட்டுச்சாசனங்களிலும் மலைநாட்டுச்சாசனங்களிலும்பயின்றுவருதலால், அவ்வவ்வூர்களில் 'ஒரு குறிப்பிட்ட்பாத்தியதைக்குரியவன்' என்னும் அர்த்தத்தில் அது பிரயோகிக்கப்பெற்றதாக ஊகிக்கவேண்டியிருக்கிறது. முன் இறையிலியாயிருந்தநிலங்கள் இப்போதும் 'இறையிலி' யென்ற

பெயரால்வழங்குவதுபோலச் சிலநிலங்கள் அல்லது ஊர்கள் இப்போது 'பொன்பற்றி'யென்றபெயரால் வழங்குகிறது. (வீரசோ-க-பா) 18-வது வரியில் 'உலகமுழுதுடையார்' என்றுவந்திருக்கிறது. இதற்கும் இதன் பரியாயங்களாய 'புவனிமுழுதுடையார்' 'அவனிமுழுதுடையார்' என் பவைகளுக்கும் 'ராணி' என்றுபொருள். இத்தொடர், சோழசாசனங் களிலும் பாண்டியசாசனங்களிலும், இப்பொதுப்பொருளிற் பயின் றுள்ளது. வைகாசிமாதத்துச் செந்தமிழ் உ௬௬-ம் பக்கத்தில் 'புவனி முழுதுடையார் குலோத்துங்கன்பட்டமஹிஷி' என்றெழுதியிருப்பது சந்தேகத்துக்கிடமாயிருக்கிறது. இதில் ஒன்றுமுதல் எட்டுவரை லக்கம்வரும்படி பாடியிருப்பதை (வரி 2-ல்) '**பிஷப்கால்ட்வெல்**' தம் முடைய '**திராவிடபாஷாதாரதம்மியஇலக்கணம்**' இரண்டாவதுபதிப்பு முகவுரை பக்கம் 142-ல் பிரஸ்தாபித்திருக்கிறார். (ஆனால் அவர் அதன் கருத்தை நன்றாயறிந்துகொள்ளவில்லை) பகைவர்நாட்டையழித்துக் கழுதையால் உழுது, கவடிவிதைக்கும் பழையவழக்கம் இவ்வரசன் காலத்திலுமிருந்ததென்று 5-வதுவரியால் தெரிகிறது. 'இந்திரன் பூட்டிய, பொலங்கதிராரமார்பினிற்பொலிய' (வரி 3) என்பதை 'செங் கணுயிரத்தோன்றிறல்விளங்காரம், பொங்கொளிமார்பிற்பூண்டோன் வாழி' என்னும் சிலப்பதிகாரத்தோடு ஒப்பிடுக.

மாறவர்மன்சுந்தரபாண்டியன், புலிக்கொடியும் விற்கொடியும் தாழும்படி தன்கயற்கொடியையுயர்த்தி(வரி 1) தஞ்சையையு முறந் தையையுஞ் செந்தழல்கொளுத்தி(வரி 4) சோழனைவென்று காட்டிற் குத்துரத்தி, 'ஆயிரத்தளி'யென்னுமிடத்திற் சோழனபிஷேகமண்டபத் தில் வீராபிஷேகஞ்செய்துகொண்டு, பரராசநாமத்தலைபிடுங்கி (பரராச னென்பவனைக்கொன்று?) (வரி 5) சிதம்பரத்திற்குச்சென்று தொழுது (வரி 6) மணிமண்டபத்திருந்தகாலையில், தோற்றோடினசோழன், மனைவிமக்களுடன் திரும்பவந்து குறையிரக்க, சோழனுக்கு 'சோழ பதி'யென்னும்பட்டமும் **முடியும்** வழங்கி(வரி 8, 9) தம்முட்பிணங்கி வந்துவணங்கிய தென்கொங்கர் வடகொங்கர்களுடன் **மதுரைக்குட்** சென்று அவர்கள்நாட்டிற்கு எல்லையறுத்துப் பயமுறுத்திச் சமாதா னப்படுத்தியனுப்பி(வரி 10, 12) வாழ்ந்திருக்கையில், முடிபெற்றசோழன் திரும்பவும் முரணி, சேனையுடன் படையெடுத்துவர அவனைக்கொன்று செயத்தம்பநாட்டி 'முடிகொண்டசோழபுரி'யில் திருப்பவும் விஜயா

பிஷேகஞ்செய்தருளி (வரி 13) வடகு (பு?)லிவேந்தர்சிலரைவென்று சோழுடுகோண்டு முடிகோண்டசோழபுரியில் வீராபிஷேகம்பண்ணிய என்ற பிருதுகைக்கொண்டு மிகுந்தசிறப்புடன்விளங்கினுன்.

சாசனம் IX. (மெய்க்கீர்த்தி)

(1) ஸ்வஸ்திஸ்ரீ

பூமருவியதிருமடந்தையும்புவிமடந்தையும்புயத்திருப்ப
நாமருவியகலைம(ட)ந்தையுஞ்செயமடந்தையுநலஞ்சிறப்ப
கோளா(ர்)ந்தசினப்புலியுங்கொ(டு)டிஞ்சிலையுங்குலைந்தொப்ப(?)
வாளார்ந்தபொற்கிரிமேல்வரிக்கயல்கள்விளையாட
விருங்கடல்வலயத்தினிதறம்பெருக
கருங்கலிகடிந்துசெங்கோல்நடப்ப
(2) ஒருகுடைநீழலிருநிலங்குளிர
மூவகைத்தமிழுமுறைமையில்விளங்க
நால்வகைவேதமும்நவினவடனவழா(?)
ஐவவகைவேள்வியுஞ்செய்வினையியற்ற
அறுவகைச்சமயமுமழகுடன்திகழ
வேழ்வகைப்பாடலுமியலுடன்பரவ
எண்டிசையளவுஞ்சக்கரஞ்செல்லக்
கொங்கணர்கலிங்கர்கோ(3)சலமாளுவர்
சிங்களர்தெலிங்கர்சீனகுச்சரர்
வில்லவர்மகதர்விக்கலர்செம்பியர்
பல்லவர்முதலியபார்த்திவரெல்லா
முறைவிடமருளென்றொருவர்முன்னொருவர்
முறை(ெ)கடவத(தி)-(?)திறைகுணர்ந்திறைஞ்ச
இலங்கொளிமணிமுடிஇந்திரன்பூட்டிய
பொலங்கதிராரமார்பினிற்பொலியப்
பனிமலர்த்தாமரைத்திசைமுகன்படைத்த
மனுநெறிதழைப்ப(4)மணிமுடிசூடிப்
பொன்னிசூழ்நாட்டுப்புலியாணைபோயகலக்
கன்னிசூழ்நாட்டுக்கயலாணைகைவளர
வெஞ்சினவிவுளியுமீவேழமும்பரப்பித்
தஞ்சையுமுறந்தையுஞ்சேந்தழல்கொளுத்திக்

காவியுநீலமுநின்றுகவினிழ(க்க)ற்ற
வாவியுமாறுமணிநீர்நலனழித்துக்
கூடமுமாமதிளுங்கோபுரமுமாடரங்கு
மாடமுமாளிகையுமண்டபமும்பலவிடித்து
தொழுதுவந்தடை(5)யாநிருபர்தநடுதாகையர்(?)
அழுதகண்ணும்நிராவபபநிக்(?)
கழுதைகோடுழுதுகவடிவிச்சச்
செம்பியனைச்சினமிரியப்பொருதுசுரம்புகவோட்டிப்
பைம்பொன்மணிமுடிதரித்துப்பாணனுக்குக்கொடுத்தருளிப்
பாடருஞ்சிறப்பிற்பரு(வி)திவான்றேயு
மாடகப்புரிசையாயிரத்தளியிற்
சேராவளவனபிஷேகமண்டபத்து
வீராபிஷேகஞ்செய்துபுகழ்விரித்து
நாடும்பரராசநாமத்தலைபிடுங்(6)கி
மூடுந்தறுகண்மத(சா)யானைமேல்கொண்டு
நீராழிவையமுழுதும்பொதுவொழித்த
கூராழியுஞ்செய்யதோளுமேகொண்டு
பொ-ஜெய்யப்படர்த(?)வருமறைசேரந்தணர்வாழ்
தெய்வப்புலியூர்த்திருவெல்லையிற்புக்கு
பொன்னம்பலம்பொலியஆடுவாமுவை(மை)யொடு
மன்னும்திருமேனிகண்டுமனங்களித்து
கோலமலர்மேல்அயனும்குளிர்துழாய்
மாலும்(7)அறியாமலர்ச்சேவடிவணங்கி
வாங்குசிறையன்னந்துயிலொழியஉண்டெழப்பு(?)
மமுங்கமலவாவிகும்பொன்னமரர்பதியு
ளொத்துகனந்தங்கும்கமேருவைக்கொணர்ந்து
வைத்தனையசோதிமணிமண்டபத்திருந்து
சோலைமலிபழநற்கொண்டுதான்முந்த
மாலைமுடியுந்தான......முகவென்(8)றழைப்பி
மாநதலைகுலையவூாழகா(?)க்கப்புறத்து
போனவளவனுரிமையொடும்தான்புகுந்து
பெற்றபுதல்வனைநின்பே(ரெ)றென்றுமுன்காட்டி

வெற்றியரியணைக்கீழ்வீழ்ந்துதொழுதிரப்பக்
கானோடிமுன்னிழந்தவெம்மைஎல்லாம்கையகலத்
தானோதகம்பண்ணிதண்டர்(9)ர்முடியுட்டெ
விட்டபுகலிடந்தனமராவேளைக்குத்தரிய(?)
மிட்டபடிக்கென்றுமிதுபிடிபாடாகவெனப்
பொங்குதரைஞாலத்துப்பூபாலர்கோவிளங்குஞ்
செங்கயல்கொண்டுநறுந்திருமுகமும்பண்டிமுந்த
சோழபதியென்னுநாமமும்தோன்னகரும்
மீளவழங்கிவிடைகொடுத்துவிட்டரு(10)ளி
ஓதக்கடற்பாரில்வேந்தர்கிளைக்குற்ற
வேதந்(ளதிர்க்குங்) தவிர்க்குங்கடவுளிவனென்றுஎண்ணிக
களையுற்றிடையாதாரதண்டவிடையின(?)
கிளையுற்றனமுழுதுங்கேட்டருளென்றேத்தி
வணங்கும்வடகோங்கன்சிறைமீளவண்டின்
கணங்கொ(ள்)திருத்தோள்மாலைகழித்தெலவழ(ங்)கி
அயபினமற்றொருநாபறரூர்(?)
முழங்குமுரசற்கடற்றானைமுன்புகுந்தே
கண்கள்போலுங்கிளைதழைத்ததென்றணைக்கீழ்த்
தென்கோங்கன்வந்திட்டதெண்டனுக்குமின்(?)பொங்கச்
சாத்தியவாபரணந்தக்கதெனவழங்கி
ஆர்த்தபெருநண்பின்சிறையுமிட்டுத்
திருமாலும்நான்முகனும்சேவிப்பசெங்கட்
கருமால்களிற்றி(12)ல்வருமுக்கட்கடவுளென
மாடமதுரையிற்றாம்போந்துபவனியிலே
கூடவிருகொர்ங்கரையுங்கும்பீடுகொண்டுஅவர்தந்த
தொ(ல்)லைப்புவிக்குப்பிணங்காமற்றான்சொன்ன
எல்லைக்கண்நிற்பஇசைவுதிமேற்பக்கொண்டு
இவ்வாறுசெய்யாதொழியில்யமனுக்கு
வெவ்வேல்விருந்துகருதும்மையெனவிட்டருள
முன்னமக்குமுடிவழ்ங்குஞ்சேவடிக்கழ
னம்வழிடுவமென்றுதுபிறொருநாள்
காவலெனதுபொன்னாடெனுங்களியா

லேவல்எதிர்கொள்ளாதிரைமறுத்தசென்னிவிடுத்த
தூசியும்பேரணியுமொக்கச்சுருண்டொதுங்க
வாசியும்வாரணமுந்தெழுமதற்குவக்
காலாளும்வெட்டுண்ணக்கண்டுபயங்கைக்கொ(14)ண்டு
வேலாவலையத்துவீழ்ந்தவன்போய்மெய்நடுங்க
அம்புருந்தும்மாகத்தடல்மஅக்கனததிலி
யானையின்வெண்மருப்புங்கையுங்குறைத்துஎங்கள்
மீனவர்க்குப்பாகுட்டமாமென்றுதம்வீரர்கொள
மாகமுகடுதடவிமழைதடுக்குங்
காகநெடும்பந்தற்கவந்தத்திருடலுங்
கூகையின்பாடலுங்கண்டும்கேட்டுங்களித்திட்
டேலக்கரு(15)ங்கூந்தல்வேள்விபிற்றுச்செவ்வாய்ப்பொற்
சூலக்கைவல்லிபலிகொள்ளவாழ்த்தி
வென்றுபகையின்மிகையொழியவேந்தலறக்.
கொன்றும்சினந்தணியாக்கொற்றநெடுவாளுரி
செங்குருதிநாரற்றெளிசெய்துதெஃபுலத்து
வெண்கவடிவித்திவீரமுழுதெடுத்துப்
பாடும்பரணிதரரிவேந்தர்கேட்பிக்க
ஆடுந்திருமஞ்சனநீரில்மண்குளிர
வாங்கவன(16)கட்டணத்துக்கற்புட்டமக்காணா
வோங்குமுரிமைக்குழாம்மொருங்குக்கைக்கொண்டு
மூரிமணிப்பட்டகட்டிசூட்டி
மார்பில்அணைத்துவளவன்முதற்தேதி(வி)எனப்
பேர்கொடுத்தவஞ்சிமுதலாயபெய்வளையார்
யோங்குபுனற்கும்பமுதலாப்புலவர்புகழ்
மங்கலங்கள்எட்டும்மணிக்கைத்தலத்தேந்திக்
கொடிகொண்டநெற்றிட்டிற்றகோபுரஞ்(17)சூழ்
முடிகொண்டசோழபுரிமண்டபத்துப்புக்குத்
திசைதொறுஞ்செம்பொற்செ(ய)ற்றம்(த்தம்)பநாட்டி
விஜையாபிஷேகம்பண்ணிஅருள்செய்து
வாகைக்கதிர்வேல்வடவேந்தர்தம்பாத
மேற்றதளையலையவீரக்கழலணிந்து

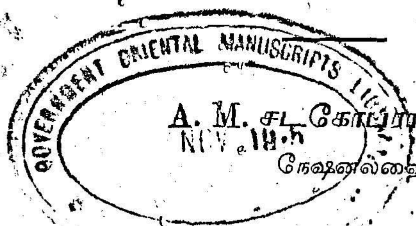
விளங்கியல்மணியணிவீரஸிம்ஹாஸந(த்)து
வளங்கெழுகவரிஇருமருங்கசைப்ப
கடலெனமுழங்குகளிநலியா(18)னை
வடகுலவேந்தர்தமணிப்புயம்பிரியா
திலகுகுழைஅரிவையர்தொழுதுநின்றேத்து
முலகமுழுதுடையாரொடும்வீற்றிருந்தருளி(ய)

(இனி உரைநடை).

ஸ்ரீகோமாறபன்மரானதிரிபுவனசக்கரவ(ர்)த்திகள் சோணுடுகொண்டு முடிகொண்டசோழபுரத்து வீராபிஷேகம்பண்ணியருளிய ஸ்ரீஸுந்தர பாண்டியதேவர்(க்)குயாண்டு உ௰—ாது (நாள்?) ௩௰ஞல் மதுரோதய வளநாட்டு மாட(க்)குளக்கீழ்மதுரைக்கோயில் பள்ளியறை(க்)கூடத்துப் பள்ளிப்பீடமழவராயனில் எழுந்தருளியிருந்து திருவழுதிவளநாட்டுத் திருக்கோளூர்ப்பள்ளிகொண்டருளின பரமஸ்வாமிகள்கோயில் ஸ்ரீவை ஷ்ணவரும் நம்புசெய்வானும் செய்யதிருவாய்மொழிந்தருளினபடி இப் பரமஸ்வாமிகளுக்கு இப்பங்குனிமாத(20)த்திலே திருநாளெழுந்தருளி நாம்பிறந்தஅவிட்டத்துநாளிலே தீர்த்தம்ப்ரஸாதித்தருளத் திருப் படிமாற்றுள்ளு(ளிட்டு)வேண்டும் நிவந்தங்களுக்கு இப்பரமஸ்வாமிக ளுக்கு காராண்மைஉட்ப(ட)த்தேவதானஇறையிலியான அமுதகுண வளநாட்டு வல்லக்குளம் அடுக்களைபிராமணரில் நாலூர்ச் சீராமதேவன் பெரியநம்பியான குலே(21)சேகரப்ரஹ்மதரா(ய)னுக்கு காராண்மை கொடுத்து இவன் அனுபவித்துப்போந்தமையில் இவனைத்தவிர்த்து இக்குளம் நான்கெல்லைக்குட்பட்டநீர்நிலமும்கருஞ்செய்புன்செயும் உட் பட்ட இருபதாவதின்எதிராமாண்டின் எதிராமாண்டுமுதல் காராண்மை மீயாட்சியும் அந்தராயமும் வினியோகமும்தருவதான அச்சும் காரிய வாராய்ச்சியும் வெட்டிபாட்டமும் பஞ்சுபீலிசந்துவிக்கரகப்பேறும் மற்றும் எப்பேர்ப்பட்டனவும் உள்பட தேவதானஇறையிலியாக இடப் பெறவேணுமென்று ம(மு)வராயர்நமக்குச்சொன்னமையில் இப்பரம ஸ்வாமிகளுக்கு பங்குனிமாசத்திலே திருநாளெழுந்தருளி நாம்பிறந்த அவிட்டத்துநாளிலே தீர்த்த(23)ம்ப்ரஸாதித்தருள திருப்படிமாற்றுள் ளிட்டுவேண்டும்நிவந்தங்களுக்கு இவ்வல்லக்குளம்நான்கெல்லைக்குட் பட்டநீர்நிலமும் கருஞ்செய்புஞ்செய்யும் உள்பட்டநிலம் இவ்வாண்டு

முதல் காராண்மைமீயாட்சியும் அந்தராயமும் வினியோகமும்தருவ தான அச்சம் காரியவாராய்ச்சியும் வெட்டிபாட்டமும் பஞ்சுபீலிசந்து விக்கிரகப்பே(24)றும் மற்றும்எப்பேர்ப்பட்டனவும்உட்பட தேவதான இறையிலியாகஇட்டு வரியிலாரெழுத்திட்ட உள்வரியும் ஓலையும்தரச் சொன்னோம் கைக்கொண்டு திருநாளெழுந்தருளப்பணி இப்படிச் சந்திராதித்தவற்செ(ல்)வதாகக் கல்லிலும் செம்பிலும்வெட்டுவித்துக் கொள்கவென்று திருவாய்மொழிந்தருளினர். இவை திருமல்லிநாட்டுத் தடங்கண்ணி(25)ச்சிற்றூருடையான்சொறஉய்யநின்றுடுவானுன குருகுலத்தரசன்எழுத்து. இவை மிழலைக்கூற்றத்து கீழ்கூற்று வெட்சியூரானமும்முடிசோழநல்லூர் வெபது(பூரு?)டையான் அரையன் சீவல்லவனுன மாதவராயன்எழுத்து. இவை சேவிருக்கைநாட்டு சக்க(ர)பாணிநல்லூர்அரையன்விரதமுடிச்சானுனபல்லவராயன்எழுத்து. உள்வரி. திருவழுதிவளநாட்டு திருக்கோளூர்ப்(26)பள்ளிகொண்டருளிய பரமஸ்வாமிகள்பங்குனிமாதத்திலே திருநாளெழுந்தருளி அவிட்டத்து நாளி(லே)தீர்த்தம்ப்ரஸாதித்தருளத் திருப்படிமாற்றுள்ளிட்டு வேண்டும் நிமந்தங்களுக்கு இருபதாவதின் எதிராமாண்டின் எதிராமாண்டு முதல் காராண்மைமீயாட்சியும் அந்தராயவினியோகமும் கற்பூரவிலை காரியவாராட்சியும்வெட்டிபாட்டமு(ம்)(27)பஞ்சுபீலிசந்திவிக்க(ர)மப்பேறும் மற்றும்எப்பேர்ப்பட்டனவும்உட்பட தேவதானஇறையிலியாக இப்பரமஸ்வா(மி)களுக்கு காராண்மை உட்பட தேவதானஇறையிலியான அமுதகுணவளநாட்டு வல்லக்குளம்—நாலூர் சீராமதேவன் பெரியநம்பியான குலசேகரப்ரம்மாதராயனுக்கு காராண்மைகொடுத்து இவன்அனுபவித்து(28)ப்போந்தமையில் இவனைத்தவிர்த்து இக்குளநான்கெல்லைக்குள்பட்ட நீர்நிலமும் கருஞ்செய்புன்செயும் உட்பட இவ்வாண்டுமுதல் காராண்மைமீயாட்சியும் அந்தராயமும் விநியோகமும் கற்பூரவிலையும் காரியவாராட்சியும் வெட்டிபாட்டமும் பஞ்சுபீலிசந்திவிக்கரமபேறும் மற்றும்எப்பேர்ப்பட்டனவும்உட்படத் தேவதான இறையிலியாகஇட்ட(29)மைக்கு இவை புறவரி திணைக்களநாயக(ம்) மிழலைக்கு(கூ)ற்றத்துவடபாம்பாற்று கண்ணிரண்டக்குடியான தரணிவிச்சாதிநல்லூர் அண்டக்குடையான் தேவபிரான் அழகியமணவாளனுகுருகுலராயன்எழுத்து தென்று. இவை புறவரிதிணைக்களநாயக மிழலைக்கூற்றத்து நடுவிற்கூற்று சீபராந்தகநல்லூர் கட்டிகுறிச்சிஉடை

யான் அரையன்நாராயணனான சீன(30)த்தரயன்எழுத்தென்று. இவை வெண்பைக்கம்நாட்டுக் காவனூர்விரதமுடித்தபெருமாளான வேணுவுடையானெழுத்தென்று. இவை மிழலைக்கு(கூ)ற்றத்து நடுவிற்கூற்று பாயிலிமங்கலத்து பனையூருடையான் பரஞ்சோதிசிராமனானஇரரா(?)விழுப்பாதராயனெழுத்து. இவை மிழலைக்கூற்றத்து கீழ்க்கூற்று தச்சனூருடையா னருளாளன்செவக்கதேவனான வா(31)ணாயா(யி)ராயன்எழுத்துஎன்று. இவை புறவரிதிணைக்களநாயக மிழலைக்கூற்றத்து நடுவிற்கூற்று விளத்தூருடையான் ஆகோமல்லி(?)குலாந்தகநல்லூர் தேவன்செந்தாமரைக்கண்ணனாதிபரமனெழுத்தென்று. இவை வடதலைசெம்பிநாட்டு ஆக்கு(ரு)டையான் சீவல்லவனான அழகியானான காளிங்கராயனெழுத்தினாலும் இவை வேணலைக்குடிநாட்டு கோமானூருடையா(32)ன் கெங்கைகோண்டானான சுந்தரபாண்டியவாணராயன்எழுத்துஎன்று. இவை கருங்குடிநாட்டுக் கீழ்நெட்டூரான கீர்த்திவிசாலயநல்லூர் கரியமாலகனான களப்பாதராயன்எழுத்தென்று. இவை புறவரிதிணைக்களநாயக மிழலைக்கூற்றத்து கீழ்கூற்று செய்யான மானபராக்கிரமபாண்டியநல்லூர் பொன்பற்றியுடையான் திருவரங்கதேவன்சோலைமலைநின்றான்விசையனான(33)னெழுத்தென்று. இவை மிழலைக்கூற்றத்துநடுவிற்கூற்றத்துபுல்லூர்க்குடி பொன்பற்றியுடையான் விரதமுடித்தானான முனையதரையனெழுத்தென்று. இவை திருவழுதிவளநாட்டுத் திருக்கோளூர்துஞ்சலூருடையான் அழகியமணவாளன் சிங்கப்பிரானான விசையராயனெழுத்தினாலும். இவை கருங்குடிநாட்டு கீழ்நெட்டூரான கீர்த்திவிசாலையநல்லூர் நக்கன்ரெட்டை(34)யான தோண்டைமானெழுத்தினாலும். இவை மிழலைக்கூற்றத்துக் கீழ்கூற்று செய்யான் மானபராக்கிரமபாண்டியநல்லூர் பொன்பற்றியுடையான் திருவரங்கதேவனான காங்கையராயனெழுத்தினாலும். இவை மிழலைக்கூற்றத்துநடுவிற்கூற்று புல்லூர்க்குடி பொன்பற்றியுடை(யா)னமெர்ண்ணைப்பிரான் அழகப்பெருமாளான விழுப்பாதராயனெழுத்தினாலும்.

A. M. சடகோபராமாநுஜாசாரியன்.
நேஷனல்ஹைஸ்கூல், திருச்சிராப்பள்ளி.

திருமலைநாயக்கர் 1623—1659 கி: பி.

(மதுரைச்சரித்திரத்தின் ஒருபகுதி.)

திருமலைநாயக்கரின்பெயரையறியாதார் இத்தென்னிந்தியாவில் ஒருவருமிரார். அவ்வாறு யாரேனுமிருப்பின் அவர் மதுரையைப் பார்த்துமிரார். அதைப்பற்றிக் கேள்விப்பட்டுமிரார். ஏனெனில், மதுரையிலும் மற்றும்பெரியஸ்தலங்களிலும் திருமலைநாயக்கர் அநேக கட்டிடங்களை அமைப்பித்துள்ளார். இவர் மதுரையையாண்டநாயக்கர்களில் 10-வதுபட்டத்துமன்னர். இவர்பிதாவின்பெயர் **முத்துகிருஷ்ணப்பநாயக்கர்.** அவரிறந்துபோனபிறகு அவரின் ஜேஷ்டபுத்திரரும் திருமலையின்தமையனுமாகிய **முத்துவீரப்பநாயக்கர்** சுமார் 15 வருஷம் அரசாண்டார். அவரிறந்தபின்னர்த் திருமலைநாயக்கர் ராஜ்யபட்டாபிஷேகஞ்செய்துகொண்டார். நாயக்கர் பட்டத்திற்குவந்தது கி. பி. 1623-வது ஆண்டாதலின், இவர் சுமார் இன்றைக்கு 290 வருஷங்களுக்குமுன்னரிருந்தவரென்றுதெரிகிறது.

நாயக்கர் அரசரானதுமுதல் 12 வருஷம்வரை திருச்சிராப்பள்ளியைத் தலைநகராகக்கொண்டிருந்தார். அதுபோலவே அவருடைய முன்னோர்களும் திருச்சிராப்பள்ளியிலிருந்து ஆண்டுவந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அதற்குப்பிறகு ஒருசமயம் மதுரைக்கு நாயக்கர்வந்துகொண்டிருந்தார். அவ்வாறுவருகையில் அவருக்கு எப்போதுமிருந்தகாசரோகம் மிகவும்வருத்திற்று. ஆனதுபற்றித் தனதுபிரயாணத்தை நிறுத்தித் திண்டுக்கல்லில், தங்கினார். அங்குத்தங்கியிருந்தபோது ஓர் இரவில் மதுரைத்தெய்வங்களாகிய மீனாக்ஷியம்மனும், சோமசுந்தரரும் அவர்சொப்பனத்தில்தோன்றி மதுரையை ராஜதானியாக்கிக்கொண்டு அங்கிருந்து ஆட்சிசெலுத்தினால் அவருடையகாசரோகம்நீங்குமென்றும் அதற்காக அவர்விபூதிப்பிரஸாதத்தை அவர் அணியவேண்டுமென்றும் உத்தரவுகொடுத்து மறைந்தருளினர். உடனே நாயக்கர் விழித்துக்கொண்டு நடந்தவிஷயங்களைப் பக்கத்துள்ளபிராமணர்களிடத்திற்சொன்னார். அவர்கள் தெய்வசித்தம்போலநடக்கவேண்டுமென்றனர். தன்நோய்நீங்கினால் மதுரையிலிருந்து அரசாள்வதோடு லக்ஷம்பவுன்செலவழித்து அங்குத் தேவாராதனைக்குரியகட்டிடங்கள் கட்டுவிப்பதாகவும் நாயக்கர் உறுதிமொழிகூறினார்.

மறுநாட்காலையில் அரசன் பல்விளக்குகையில் அவரிடத்தில் அந் நோய்காணப்படாததால் ஆச்சரியமும் ஆனந்தமுங்கொண்டு அங்கி ருந்துபுறப்பட்டு மதுரைக்குவந்துசேர்ந்தார். அதுமுதல் மதுரையி லிருந்தே அரசாண்டார். அவ்வாறு அரசாண்டகாலத்தில்தான் அவர் இனிக்கூறப்பெறுங்கட்டிடங்களைமுடிப்பித்தார்.

வியாபாரம், புராணசம்பந்தம், பலவிடங்களுக்குநடுவில்நிற்கும் நிலைமுதலியவற்றால் மதுரைக்குள்ளபெருமையைக்காட்டிலும் நாயக் கரின்கட்டிடங்களாலாகியபெருமை ஒருசிறிதும்தாழ்ந்ததன்றென்று துணிந்துகூறின் அது தவறாகாது.

தென்னிந்தியாமுழுவதிலுஞ்சிறந்தகட்டிடங்கள் மதுரையில் இம் மன்னரால் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தென்னாட்டார் சுமார் 300 வருஷங்களுக்குமுன்னர் அதாவது மேனாட்டாரின்நாகரீகம் அங்குப் பரவுமுன்னர் எவ்வாறு சிற்பசாஸ்திரத்திற்சிறந்திருந்தனரென்பதை இவர்கட்டிடங்கள் நன்குவிளக்கும். இம்மாதிரிக்கட்டிடங்கள் அமைப்ப தற்கு முகம்மதியரிடமிருந்து ஆதியில் இந்துக்கள்தெரிந்துகொண்டார்க ளென்று பர்கூஸன்துரைசொல்லுகிறார். அதற்கு அவர்கூறுமாதாரம் சிறிதும்பொருந்தவில்லை.

மதுரையிலுள்ள நாயக்கரின்கட்டிடங்கள் விஜயநகரத்திலிருந்த வற்றைப்பார்த்தே கட்டப்பட்டிருக்கவேண்டுமென்றுதெரிகிறது. ஏனெ னில் மதுரைநாயக்கமன்னரெல்லாம் வெகுகாலமாய் விஜயநகரத்துக் குட்பட்டுப் புவிபுரந்தவர்களாதலால் ஒவ்வொருவிஷயத்திலும் தமது சக்கரவர்த்தியையே அவர்கள் பின்பற்றினார்கள். சக்கரவர்த்தி எவ் வாறு சத்திரம் சாவடிகட்டியும், கிணறு குளங்களைத்தோண்டியும், சாலைபோட்டும் நாட்டிற்குநன்மைபுரிந்தனரோ அதுபோலவே மதுரை நாயக்கர்களும் செய்தனர். இதற்குப் பலஉதாரணங்கள்கூறலாமெனி னும் அவை யாவர்க்குந்தெரிந்திருக்குமாதலின் அவற்றை இங் கெழுதுவது அநாவசியமென்று எண்ணுகிறேன். இவ்வாறு அவர்கள் தர்மங்கள்செய்வதை மதிரமன்னர்பின்பற்றியதுபோலவே கட்டிடங் கள்நிர்மிப்பதையும் பின்பற்றினர். இதற்கு ஒரு உதாரணங் கூறு வேன்.

விஜயநகரத்தில் தமுக்கமென்றபேரோடு ஒருகட்டிடமிருந்ததாகப் பர்கூஸனும், சுவால் என்பவரும் தமதுநூல்களிற் கூறியுள்ளார்கள். அந்தப்பேருடனே மதுரையிலும் இப்போதிருக்கும் தமுக்கங்கட்டிடங்களுள்ளன. தமுக்கத்தின்விவரத்தை இந்நூலின் பிறிதோரிடத்திற் கூறுவேன். அதனைப்பற்றிக்கூறுமுன் அதைப்பார்க்கினுஞ்சிறந்த நாயக்கரின்கட்டிடங்களைப்பற்றி ஆராய்வேன்.

மஹால்.

நாயக்கரின்கட்டிடங்களிற்சிறந்தது மஹால்தான். தூரத்துப் பார்வைக்கு அது மிகச்சிறந்ததாய்க்காணப்படமாட்டாது. அதனுட் சென்றார்க்கு அதன்பெருமை தெளிவாய்விளங்கும். இது மதுரையில் தென்கிழக்குப்பாகத்திலுள்ளது. நாயக்கர்காலத்தில் மதுரை கிழக்கு நோக்கிவிசாலித்துவந்ததென்பதற்கு மஹாலின்நிலை சாக்ஷியாயிருக்கும்.

இம்மஹாலைச்சார்ந்து பலகட்டிடங்களிருந்தனவென்றும், அவை பின்னால் அழிந்தனவென்றும்தெரிகிறது. ஏனெனில், சிறிதுகாலத்திற்குமுன்னர், மஹாலைச்சுற்றி வீடுகள்கட்ட அஸ்திவாரம்தோண்டுகையில், ஆங்குப் பல நிலவறைகளும், நிலவழிகளும் காணப்பட்டன. இவ்வாறு அழிந்திருக்குங்கட்டிடங்கள் எவையென்றும், அவை எத்தன்மையனவென்றும், அவற்றை இயற்றினாரும், அழித்தாரும் யாவரென்றும் நன்குதெரியவில்லை. ஆனால், நாயக்கரின்பேரனாகிய சொக்கநாதநாயக்கர் மதுரைக்கட்டிடங்களையிடித்து அவற்றிலுள்ளபொருள்களால், திருச்சியில் அரமனைகட்டியதாகச்சரித்திரங்கூறும்.

மதுரையிலுள்ள நாயக்கரின்மஹாலைப்பாராதகண்கள், புண்கள் என்றேசொல்லலாம் "நேபிள்ஸ்நகரத்தைப்பார்த்தபிறகு இறந்துபோ" (See Naples and die) என்று மேனாட்டார்சொல்லுவர். அதாவது ஒருமனிதன் சாகுமுன், இத்தாலியாநாட்டிலுள்ள அழகியநகராகிய நேபிள்ஸைப்பார்க்கவேண்டுமென்பதாம். யான்கூறுவதென்னவெனின் இந்நாட்டிற்பிறந்த ஒவ்வொருவரும் அவசியம் திருமலையின்மஹாலைப் பார்த்தபிறகுசாகவேண்டுமென்பதுதான். ஏனெனில் நேபிள்ஸைப் பார்த்தவர்களும், மஹாலைப்பார்த்து மிகஆச்சரியப்படுகிறார்களென்றால் இதன்பெருமை எத்தன்மைத்தென்றுபாருங்கள். இப்படிப்பட்ட கட்டிடம் நன்னாடாகியநந்நாட்டிலிருந்தும் அதனைப்பாராதிருந்தால் அது ஊழ்வினையின்பயனாகும்.

இம்மஹாலைத் தன் கண்ணாரப்பாராதஒருவனுக்கு இதைப்பற்றி எவ்வளவுசொன்னாலும் இதன்பெருமையை அவன் அவதானிக்கவே முடியாது. அதன் பிரமாண்டமானதூண்களும், வழுவழுப்பாயும் உயரமாயும் கனமாயுமிருக்கும் சுவர்களும், மேன்மாடத்தின் வில் வளைவும், உறுதியும், இன்னும் அதன் ஒவ்வொருபாகங்களும், எவ்வளவு சிறந்துள்ளன.

மஹாலுக்குள்நுழைந்ததும் அங்கு விசாலமான முற்றம் ஒன்றுண்டு. அம்முற்றத்துக்கு நான்குபக்கங்களிலுமுள்ள கட்டிடங்கள் ஏறக்குறைய ஒரேமாதிரியாயிருக்கின்றன. அம்முற்றத்துக்குமேற்கே ஒரு மண்டபமுள்ளது. அதில் இப்போது இராமநாதபுரம்ஜில்லாகோர்ட் நடைபெறுகிறது. அது மிகவிசித்திரமாய் அமைக்கப்பட்டது. அது அக்காலத்திற் சபாமண்டபமாயிருந்திருக்கலாம். இதற்குத்தெற்கே வியக்கத்தக்கதான பெரியகட்டிடம் ஒன்றிருக்கிறது. சபாமண்டபத்திற்குவடக்கிற்சென்றால் அங்கு ஒரு சிறுவாசலுண்டு. அதன்வழிச் சென்றால் அங்கும் ஒருமண்டபமுண்டு. அதில் இப்போது மதுரைசப்கோர்ட்நடைபெறுகிறது.

இங்குக் கூறப்பட்டனவே, மஹாலின்முக்கியபாகங்கள். இனி இவற்றின் மேல்மெத்தைகளைப்பற்றிக்கூறமுடியாது.

மஹாலின்கட்டிடங்கள், உத்திரங்களின்றி வெறுஞ்சுண்ணாம்பாலும் செங்கல்லாலும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இப்போதுள்ள மஹாலின் அறைகள் நமது துரைத்தனத்தார்களால், கச்சேரிகள்நடத்துவதற்கு அனுகூலமாக மரப்பலகைமுதலியவற்றாலேற்படுத்திக்கொண்டனவாம்.

நாயக்கர்களுக்குப்பின் தேடுவாரற்றிருந்த இம்மஹாலைச் சென்னைக் கவர்னராயிருந்த Lord Napier என்பவர் நன்னிலைப்படுத்தி இப்போதுள்ளநிலைக்குக்கொண்டுவந்தார்.

புதுமண்டபம்.

இது மதுரைமாநகரின் நடுவண் அமைந்துள்ள மீனாக்ஷியம்மன் கோயிலுக்குக்கீழ்பாலுள்ளது. நாயக்கர்காலத்திற் புதிதாய்க் கட்டப்பட்டதால், புதுமண்டபமென்றும், வசந்தஉற்சவம்நடப்பதால்

வசந்தமண்டபமென்றும் இதற்குப்பெயர்கள்உண்டு. பர்கூஸன்என்பவர் இதை நாயக்கரின்சத்திரம் என்கிறார். சத்திரத்துக்கும், மண்டபத்திற்குமுள்ள வேறுபாடறியாததால் அவர் அதற்கு அவ்வாறு பெயரிட்டனர்போலும்.

இது நீண்ட சதுரவடிவமாய் அமைந்திருக்கிறது. நீளம் 105 அடி; அகலம் 33 அடி. மண்டபத்தைச்சுற்றி நான்குபக்கங்களிலும் தண்ணீர்தேங்கும்படி கல்லால் அகழ்கட்டப்பட்டிருக்கிறது. கிழக்கு மேற்காய் இதில் நான்குவரிசைத்தூண்களுண்டு. அவற்றில் மத்தியிலுள்ள இருவரிசைத்தூண்கள்சிலவற்றில் விசுவநாதநாயக்கர்முதல் திருமலைநாயக்கர்வரை மதுரையையாண்டநாயக்கர்களின் உருவங்கள் வெட்டப்பட்டிருக்கின்றன. வேறுசிலசிலைகள் முன்பக்கத்துத்தூண்களில் மிகுந்தவேலைப்பாட்டுடன் வெகுஅழகாய்ச்செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. புருஷஆயுசில் இத்தகையகட்டிடம் முடிக்கமுடியுமோவென்று எண்ணக்கூடியதாய் இது அமைந்திருக்கிறது. ஆனால் 22 வருஷங்களில் 20 லக்ஷம்பொன் செலவில் இது முடிக்கப்பெற்றதாம்.

இதன் மேற்குப்பக்கத்தில் வழுவழுப்பான கருங்கல்லால் ஆகிய ஒரு சிறுமண்டபமுண்டு. மார்கழிமாதம் எண்ணெய்க்காப்புத் திருவிழா இதில் நடைபெறும். வைகாசிமாதத்தில் இதில் வசந்த உற்சவம் நடக்கும். அக்காலங்களில் இது நன்கு அலங்கரிக்கப்படும். திருவிழாஇல்லாதசமயத்தில் இம்மண்டபத்து 3 பத்திகளில், வெளியிலிருக்குமிரண்டிலும் சீட்டி, ஜவுளிக்கடைகளும், தையற்கடைகளும் விசேஷமாய்க்காணப்படும். மத்தியிலுள்ளபத்தி இரும்புக்கம்பிகளால் வேலியிடப்பட்டிருப்பதால் அங்கு எவரும் தமதிஷ்டப்படி செல்ல முடியாது. மண்டபத்துக்கு வடக்கிலும், தெற்கிலுமுள்ள வரிசையான அறைகளிற் புத்தகக்கடைகளும், பாத்திரக்கடைகளும் முறையே வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சிலசமயங்களில் இதன் நடுப்பத்தியிற் பொதுக்கூட்டங்கள்நடைபெறுகின்றன.

ராயகோபுரம்.

புதுமண்டபத்துக்குக்கிழக்கிலுள்ள முற்றுப்பெறாதகோபுரமிது. இதற்கு வெண்சுதைதீட்டாதிருப்பதால் இதன் இயற்கையழகு நன்கு தெரிகிறது. இதைப்போன்ற 64 கோபுரங்களுக்கு நாயக்கர் 'ஒரே

முகூர்த்தத்தில் அஸ்திவாரம்போட ஆரம்பித்தாரென்றும், ஒன்றேனும் முடிவுபெறவில்லையென்றும், சரித்திரம்கூறுகிற இப்போது சிலவே ஆங்காங்குக்காணப்படுகின்றன. ஒருவன் காரியத்தில்முயற்சித்தால் " ராயகோபுரத்திற்குஅடிப்போட்ட அவன்செய்கை இருக்கிறதென்றுசொல்லுவார்கள். இது பெறாதது நாயக்கரின்மரணத்தாலோ, அவரிடம் ப தாலோ நிகழ்ந்திருக்கவேண்டுமென்று ஊகிக்கக்கூடியதாயிரு

உண்மையிவ்வாறாக, சிலர் இதைப்பற்றிப் பலகதைக டார்கள். அவையாவன:—பலபேய்கள் ஒருநாளிரவில் ஒ கோபுரம்கட்ட ஆரம்பித்தனவென்றும், அதுமுடியுமுன் விடிந்ததால் அவை ஓடிவிட்டனவென்றும், அதனால், கட்டி வில்லையென்றும் ஒரு கட்டுக்கதைவழங்குவதுடன், வைத்துக்கட்டியகல்லொன்றில் தேரையொன்றிருந்தமைய கட்டிடத்திற்குபயோகமாகாமையாலும், அக்கல்லையெடுத் கல்லைவைத்துக்கட்ட இயலாமையாலும் முடிவடையவில் இன்னொருகதையும்வழங்குகிறது.

இவ்விருவிருத்தாந்தங்களும் ஆகாயக்கோட்டைகளே விந்தையாயும் பைத்தியகாரத்தனமாயும் இருக்கின்றன. முற்கூறியபடி விடிந்ததால் பேய்கள் ஓடிப்போயிருக்குமா இதுவரையிலுள்ளஇரவுகளில்வந்து திரும்பவும் ஏன்கட்ட பிற்கூறியவாறு தேரையிருந்ததால் மதுரைராயகோபுரம் பெறவில்லையென்றால் ஸ்ரீரங்கத்துக்கோபுரம் ஏன் முற்றுப் ஆதலால் இவைபோன்றவைகளெல்லாம் சோம்பேறிக ளெனவிடுக்க.

தெப்பக்குளம்.

முற்கூறியவைகளிலும் பெருமையிலும் அழகிலும் குறையாத மற்றொன்றும் மதுரையில் உண்டு. அதுதான் குக்கிழக்கே சுமார் 2 மைல் தூரத்துள்ள தெப்பக்குளம். கோயிலின்பக்கத்திருப்பதால் மாரியம்மன்தெப்பக்குளமென் யூருக்குச்சமீபத்திலிருப்பதால் வண்டியூர்த்தெப்பக்குளமெ பெயர்பெறும். இதுவே தென்னிந்தியாவிலுள்ளகுளங்

பெரியது. அது 950-அடிநீளமும் அவ்வளவு அகலமுங்கொண்ட சதுரமாயிருக்கிறது. நாயக்கர் மஹால்கட்டுங்கால் அதற்குவேண்டிய செங்கல்களுக்காக ஒருபள்ளம் தோண்டப்பட்டதென்றும் அது மிகப்பெரிய பள்ளமாயிருந்ததால் பின்னர், தெப்பக்குளமாய்க்கட்டப்பட்டதென்றும் சிலர் சொல்லுகின்றனர். இக்குளத்தைவெட்டுகையில் அகப்பட்ட ஒரு விக்கிரகம் இப்போது மீனாக்ஷிகோயிலிலுள்ள முக்குறுணியரிசிப் பிள்ளையாராம். நிற்க.

குளத்தைச்சுற்றிலும் கைபிடிச்சுவர்கள் கற்களால் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அச்சுவர்களை ஒட்டி இருவர் தாராளமாய்நடந்துசெல்லக் கூடியபாதை கல்லாலாக்கப்பட்டுள்ளது. குளத்தின் நான்குபக்கங்களிலும் அதற்குவேண்டிய படித்துறைகளுண்டு. குளத்தின்நடுவில் தீவுபோன்ற ஒருமேடையுண்டு. அதன் நான்குமூலைகளிலும் நாலு சிறு கோபுரங்களுள்ளன. மத்தியிற் சிறுகோயிலொன்றும் அதற்குமேற் பெரியகோபுரமொன்றுமுண்டு. மேடையின் முற்கூறியஇடங்களைத் தவிர மற்றப்பக்கத்தில் மா, பலா, தென்னை, வாழைமுதலியன பயிராக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இத்தடாகத்திற் பிரதிதைமாதமும் பூசநக்ஷத்திரத்தன்று மீனாக்ஷிசுந்தரேசுவரருக்குத் திருவிழாநடக்கும். அது இரவில்நடைபெறுமாதலால், தடாகக்கரைகளிலும் தெப்பத்திலும் கோபுரங்களிலும் தீபங்களும் மத்தாப்புகளும் எரிந்துகொண்டிருக்கும். அது பார்வைக்கு வெகுநேர்த்தியாயிருக்கும்.

அத்திருவிழா நாயக்கரின்ஜென்மநக்ஷத்திரத்தன்று நடைபெற்று வருகிறதாம்.

தமுக்கம்.

வைகையின்வடகரையிலிருக்கிற **தமுக்கம்** என்பதற்குக் **கோடைகாலவாசஸ்தலமென்று** தெலுங்குபாஷையிற் பொருளாம். கர்னபரம்பரையிற் கேள்விப்படுவதிலிருந்தும் நெல்சன்துரைகூறுவதினின்றும் இந்தத்தமுக்கமும் நாயக்கராற்கட்டப்பட்டதென்றுதெரிகிறது. ஆனால் Ancient Monument Preservation ஆக்டு இதை மங்கம்மாள்கட்டினதாகத் தெரிவிக்கிறது. இதில் இப்போது மதுரை ஜில்லாகலெக்டர்வசிக்கிறார்.

கோயிற்கட்டிடங்கள்.

மதுரை மீனாக்ஷியம்மன்கோயிலின்சிலபாகங்கள் நாயக்கராற் கட்டப்பட்டன. வேறுசில நன்குபுதிப்பிக்கப்பட்டன. ஆயினும் எவற்றைப் புதிப்பித்தாரென்றும் எவற்றைக் கட்டினாரென்றும் துணிந்துகூற இயலவில்லை. ஆனால், கோபுரங்களை நாயக்கருக்குவெகுகாலத்துக்கு முன்னிருந்தபாண்டியர்கள்கட்டினார்களென்பதற்குத் தகுந்த ஆதாரங்களிருப்பதால், சிலர் தவறாய்க்கூறுமாறுபோல் நாயக்கரால் அவை ஆகியனவன்று என்பது நிச்சயம்.

இப்போதுகூறப்பட்டவையே நாயக்கர் மதுரையிற்சமைப்பித்தன. இவற்றைத்தவிர ஸ்ரீரங்கம் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்முதலிய நகரங்களிற் பலகட்டிடங்களை அமைத்துள்ளார்.

இதுவரை நாயக்கரின்கட்டிடங்களைப்பற்றிச்சொன்னோம். இனி அவர்புரிந்தசண்டையைப்பற்றிச்சொல்வோம்.

போர்கள்.

மைசூர்யுத்தம்.

நாயக்கர் தன்னுடையமுன்னோர்களைப்போல விஜயநகரச்சக்கரவர்த்திக்குட்படாமல் ஆரம்பத்திலிருந்தே நாடாள ஆரம்பித்தார். ஏனெனில் அவர்காலத்து அச்சக்கரவர்த்தி முகம்மதியர்களின் ஹிம்ஸைக்குட்பட்டிருந்ததால் அவரதுசெல்வாக்குச் சிறிதுகுறைவுபட்டிருந்தது. ஆதலாற்றான் நாயக்கர் சுயேச்சையாயிருக்கஎண்ணினார். மதுரையில் தன்வம்சத்தைநிலைநிறுத்தியசக்கரவர்த்திக்கடங்காமல் நாயக்கர்செய்தது தவறே. இவர்செய்ததை விஜயநகரத்தார் அறிந்திருந்தும் தமதுசக்திக்குறைவால் நாயக்கரை அச்சமயம் எதிர்க்காதிருந்தார். ஆகிலும் மதுரைநாயக்கமன்னர்களைப்போன்று சக்கரவர்த்திக்குட்பட்ட பலஅரசர்களில் ஒருவராகிய மைசூர்மன்னர் சம்பராஜஉடையார் ராஜபக்திமேலிட்டவராதலாலும், நாயக்கரின் தமையனாகிய முத்துவீரப்பநாயக்கர்காலமுதலே இவ்விரண்டுநாட்டிற்கும் பகை ஏற்பட்டிருந்ததாலும், அவர் நாயக்கரோடு போர்தொடங்கினர். இதுவே நாயக்கர் முதலில்தொடங்கியபோர்.

முதலில் மைசூர்ச்சேனை ஹராசூரநந்திராஜாவின் தலைமைக்குட் பட்டுப் பலகுன்றங்களைக்கடந்து கடைசியில், நாயக்கர்நாடாகிய சத்திய மங்கலம்தாலூகாவிலும் அதனைச்சுற்றியபாகங்களிலும் தங்கியது; பின்பு பையப்பையத் திண்டுக்கல்கோட்டையையும் வந்தெதிர்த்தது.

இதைக்கேட்ட நாயக்கர் அக்காலத்தில் தன்னாட்டில் மகாவீர னென்றுபேர்பெற்ற தளவாய்ராமப்பையரென்ற வேதியரின்தலைமை யின்கீழ் ஒருபெருஞ்சேனையை அனுப்பினார். அச்சேனையோடுசென்ற ராமப்பையர் திண்டுக்கல்லையெதிர்த்த மைசூர்ச்சேனையைமுறியடித்து விட்டார். விரோதிகள்பயந்து குதிங்கால் பிடரியிலடிக்க ஓரேஓட்ட மாய்த் தமதுநாடுநோக்கிச்சென்றனர். தளவாய் அச்சேனையைத் தொடர்ந்துசென்று மைசூரின்தலைநகரை முற்றுகையிட்டான். எதிரி கள் அவனது அஞ்சாமைக்கு அஞ்சிவிட்டனர். இதற்குள் நாயக்கர், தனதுதளவாயை உடனே மதுரைக்குத்திரும்பும்படி கட்டளையிட்டார். இவ்வாறு நாயக்கர்செய்ததற்குக்காரணம், தளவாயைப்பற்றிச் சிலர் தவறுகக்கொடுத்த அபிப்பிராயத்தைக்கேட்டதேயாம். இம்மட்டோடு மைசூர்முதற்சண்டைமுடிந்தது.

சேதுநாடு.

இனிச் சேதுபதிகள்சம்பந்தமாய் நாயக்கரின் செய்கைகளைப் பார்ப்போம். நாயக்கர்காலத்திற் சேதுபதிகள் அவருக்குட்பட்டேயிருந் தனர். அக்காலத்துச் சேதுபதியாகிய சடையத்தேவர் தமது தத்துப் புத்திரனின்மகனுக்குப் பட்டஞ்சூட்டினார். அவர் காலகதியானதும், தம்பி என்பவர் தாம் இறந்தசேதுபதியின்பிள்ளையென்றுசொல்லிக் கொண்டும், நாடு தன்னைச்சேரவேண்டுமென்றும் நாயக்கரிடம் முறை யிட்டனர். அப்போது நாயக்கர் பெருஞ்சேனையொன்றைத் தம்பிவசம் அனுப்பினார். அப்போது நாடாண்ட தளவாய் சேதுபதி, தம்பியைத் தோற்கடித்துவிட்டார். அப்பால் நாயக்கர் சீற்றங்கொண்டு தண்டுடன், தனதுதளவாயை அனுப்பினார். அந்தணனைக்கண்டதும் சேதுபதி இராமேசுவரத்துக்குப்போய் அங்கொளித்துக்கொண்டார். அச்சமயம் ஏதோ ஒருவியாதியால் இராமப்பையர் திடீரெனஇறந்து நாயக்கர் நாட்டிற்குப் பெரியநஷ்டத்தை உண்டாக்கினார்.

ஆகிலும், அவருக்குப்பின்வந்ததளவாய், இராமேசுவரம் அடைந்து சேதுபதியைச் சிறைப்படுத்தி மதுரைக்குக்கொண்டுவந்தார்.

உடனே தம்பி சேதுபதி ஆயினர். தம்பி பலவீனராயிருந்தபடியால் சேதுநாட்டிற் கொலையும், களவுமே எங்கும் குடிகொண்டன. இராமேசுவரயாத்திரிகள் தங்கள் கஷ்டநஷ்டங்களை நாயக்கரிடம் தெரியப்படுத்தினர்கள். நாயக்கர், தாமே அதற்குக்காரணஸ்தர் என அறிந்து சிறைப்படுத்தியசேதுபதியைச் சிறைநீக்கி முன்போல் நாட்டையாளும்படி அனுப்பினர். அதுமுதற் சேதுநாடு சமாதானமாயிருந்தது.

சக்கரவர்த்தியும் நாயக்கரும்.

இப்போது நாம்கூறும் யுத்தங்கள் நாயக்கரின் அழிவுக்குக் காரணமானவை. நாயக்கருக்கும் சக்கரவர்த்திக்குமிருந்தசம்பந்தத்தை முன்னரேகூறினேமன்றோ? அச்சக்கரவர்த்திசிறிதுகாலத்துக்கெல்லாம் வலியுற்றுத் தென்னாட்டுச்சிற்றரசர்களைத் தண்டிக்க எண்ணினர். அவர் முதலிற் செஞ்சிக்கோட்டையை எதிர்த்தார். நாயக்கர் செஞ்சி தஞ்சாவூர்நாயக்கர்களோடு சதியாலோசனைசெய்துகொண்டு சக்கரவர்த்தியின்சேனையைவெல்வதற்குப் பெருஞ்சேனையொன்றை அனுப்பினர்.

ஆனல் விஜயநகரத்தார் இதில் வெற்றியுற்றார். நாயக்கரின் சேனை செஞ்சிச்சேனையோடுசேரமுடியாமல் விஜயநகரச்சேனைசெய்துவிட்டது. ஆகையால் நாயக்கரின் எண்ணம் முற்றுப்பெறவில்லை.

இவ்வாறு அபஜயமுற்றநாயக்கர் அவமானமடைந்து, தனக்கு உதவிசெய்யுமாறு கோலகோண்டாசுபேதாரின் உதவியைத்தேடினர். அச்சுபேதரார் இது தனக்கு நல்லசமயமென்றெண்ணி, தனதுமுன்னைய விரோதியாகியசக்கரவர்த்திநாட்டை வடபால் எதிர்த்தார். தன்னாட்டைக்காப்பாற்றுவதற்காக விஜயநகரத்தார் தென்னாட்டினின்று நீங்கினர். அவருக்கும், சுபேதாருக்கும் வெகுகாலம் சண்டைநடந்தது. ஆனல் ஒருவருக்கும் வெற்றியுண்டாகவில்லை.

இதற்குள் முகம்மதியர் செஞ்சியைப்பிடித்துக்கொண்டு மதுரையை எதிர்த்தார்கள். தன் சினேகிதனே தனக்குச்செய்தமோசத்தால் வருத்தமுற்று அச்சுபேதாருக்கு விரோதமாய்ப் பீஜப்பூர்ச்சுபேதாரிடம் உதவி வேண்டினர். பீஜப்பூரார் முதலில் மதுரைக்கு உதவிசெய்வதாய்ப் பாசாங்குசெய்து கடைசியில், தன்சேனையை முற்கூறிய சுபேதாரின்

ம்சேனையோடு சேர்த்துக்கொண்டு இருவருமாக மதுரையைத்தாக்கினார்கள். நமதுமுன்னோர்சொன்ன "முற்பகற்செய்யிற்பிற்பகல்விளையும்" "பிறர்க்கின்னாவித்திவினைவிளைப்பக்காண்டலிற், பித்துமுள வேர் பிற" என்றபழமொழிகள் நாயக்கருக்குப்பொருந்தின.

இச்சமயத்திற் பெருஞ்சேனையோடு சக்கரவர்த்திவந்து நாயக்கருக்கு உதவாவிட்டால் மதுரையை இந்தநிலையில் நாம் பார்க்கமுடியாது. சக்கரவர்த்தி எவ்வளவோ இச்சமயம் உதவிசெய்தாலும் நாயக்கரின் சேனைக்குள்ளேயே குழப்பமேற்பட்டிருந்ததால் அவருக்கு வெற்றியுண்டாகவில்லை. முடிவில் நாயக்கர் மிகுந்தபணத்தைச்செலவழித்ததோடு பிரதிவருஷமும் கப்பங்கட்டுவதாயொப்புக்கொண்டு பீஜப்பூர்ச் சேனையைச் சமாதானப்படுத்தினார்.

இதற்குள் விஜயநகரத்தாரும் தமது படைகளைத்திரட்டினர். அவர்க்கு மைசூர்மன்னர் வேண்டியஉதவிசெய்தார். அவ்வாறு உதவிய மைசூரரசனைக் கண்டிக்கும்படி நாயக்கர் பீஜப்பூர்ச் சுபேதாரை ஏவினர். அச்சுபேதார் மைசூரைச்சூறையாடியபிறகு, மதுரைக்குத்திரும்பிவந்து அதை நிர்மூலமாக்க ஆரம்பித்தார். உடனே நாயக்கர் அவருக்கு ஏராளமானபணத்தைக்கொடுத்து நல்லவார்த்தை சொல்லியனுப்பினார்.

இதுநடந்த சிறிதுகாலத்துக்கெல்லாம் தன்மேல் முகம்மதியரை நாயக்கர் ஏவியதற்காக மைசூர்மன்னர் பெருஞ்சேனையோடு மதுரையை யெதிர்த்தார். நாயக்கரால் எக்காரியமும் முடியவில்லை. இறுதியில் அவர் சேதுபதிக்கு ஒருகடிதமெழுதுவித்துத் தமக்கு உதவி செய்யுமாறுவேண்டினார். சேதுபதி தனக்கு நாயக்கர் முன்செய்த தீங்கை யெண்ணாது பெருஞ்சேனையுடன்வந்து மைசூர்ச்சேனையைத் தாராபுரம்வரை துரத்தித்துரத்தியடித்தார். அப்படிச்செய்த சேதுபதிக்குத் தன்னுடைய தந்தப்பல்லக்கையும் "திருமலைசேதுபதி" என்ற பட்டத்தையும் திருச்சுழி, திருப்பூவணம், பள்ளிமடம் முதலியகிராமங்களையும் நாயக்கர்கொடுத்தார்.

பிறகு நாயக்கரின்தம்பியாகிய குமாரமுத்துநாயக்கர் தண்டெடுத்து மைசூருக்குப்போய் அவ்வரசனுடையமூக்கையறுத்துக் கொண்டு மதுரைக்குத்திரும்புமுன் நாயக்கரின் ஆட்சிமுடிந்தது.

நாயக்கர்நடத்தியசண்டைகளைப்பற்றிச் சிறிதுகூறுமலிருக்கமுடிய வில்லை. முதலில் இம்மன்னன் தனதுசக்கரவர்த்திக்குவிரோதியானது பெருந்துரோகம். அதனினும் துரோகம் வேறில்லை. ஏனெனில் விஜய நகரத்துக்குட்பட்ட வேறு எந்தச் சிற்றரசர்களிலும் மதுரைநாயக்கர் களிடத்து அவர்கள் அதிக அன்புபாராட்டிவந்திருந்தார்கள். அதற்குக் காரணம் யானெழுதிய "விசுவநாதநாயக்கர்" என்னும் நூலிற்கண்டு கொள்க.

இவ்வாறு உதவிய விஜயநகரஅரசர்களிடத்து நாயக்கரின் முன் னோர்கள் எவ்வளவோ நன்றிசெலுத்தியிருக்க நாயக்கரும் அவர்களைப் போலவேநடந்திருக்கவேண்டுமென்றோ! இவ்வாறு செய்யாததோடு அவர்களுக்கு அடங்காமற் சுயேச்சையாய் அரசுபுரிந்ததே மிகவும் தாழ்ந்தசெய்கை. அதனினும் முகம்மதியர்களால் மனம்புண்பட்டிருக் கையில் அப்புண்ணிற் காய்ந்த ஊசிகொண்டுகுத்துவதுபோல் நாயக்கர் அச்சக்கரவர்த்தியை எதிர்த்ததுமன்றி, முகம்மதியரையும் அவர்களு டைய மற்றச்சிற்றரசர்களையும் அவர்களோடு போர்புரியத்தூண்டியது எவ்வளவோபேதைமையானகாரியம். இதனாலன்றோ, "தான்வெட்டிய குழியில் தானேவிழுதல்போல்" நாயக்கர் முகம்மதியர்க்குக் கப்பங்கட்ட வேண்டியதாயிற்று. இதனாலன்றோ வெகுகாலமாய் இந்துக்களால் ஆளப்பட்டதென்னாடு முகம்மதியரின்கையிற்சிக்கவும், விஜயநகரராஜ் யம் அழியவும், மதுரையின்காசறை வறுமையுற்றதால் நாயக்கரின்பின் சந்ததிகள் விரோதிகளோடுபோர்புரிய ஏதுவில்லாமல் நாட்டைப் பிற ரிடம் ஒப்புவிக்கவும்நேர்ந்தது. நாயக்கர்வமிசம் மதுரையில் வேரோடு தொலையவும் இதுவேகாரணம்.

நாயக்கர் இத்தகையகாரியங்கள் செய்திராவிட்டால் தக்ஷிணத்தின் சரித்திரம் இப்போதிருப்பதினும் மாறுபட்டிருக்குமன்றோ? இச்சண் டைகளன்றோ நாயக்கரின் முற்கூறியகட்டிடங்களாலாகியபெருமையை யும் இனிநாம்படிக்கப்புகும் பெருமைகளையும் மங்கச்செய்தன! இந்த விஷயத்தைப்பெருக்கின் விரிவுமாதலால் இதனைப்படிப்போரே இதைப்பற்றி ஆராய்ந்துகொள்க.

(தொடரும்.)

N. R. சுப்பிரமணியசர்மா,
தமிழ்ப்பண்டிதர், அமெரிக்கன் ஹைஸ்கூல், பசுமலை.